

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 36, 2018

Nummer 36, 2018

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:1786](#) 28-09-2018

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:1800](#) 28-09-2018

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:1806](#) 28-09-2018

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:8576](#) 25-09-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:3958](#) 25-09-2018

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:2323](#) 25-09-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:3962](#) 25-09-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:3957](#) 24-09-2018

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:2530](#) 06-09-2018

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:3373](#) 31-08-2018

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:2472](#) 17-07-2018

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:6890](#) 27-09-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:6889](#) 27-09-2018

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:11478](#) 26-09-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:6804](#) 25-09-2018

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:3491](#) 25-09-2018

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:11618](#) 25-09-2018

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:3616](#) 25-09-2018

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2018:4643](#) 24-09-2018

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:3477](#) 24-09-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:6660](#) 07-09-2018

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2018:5109](#) 31-08-2018

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:11415](#) 29-08-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:4748](#) 22-08-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:6802](#) 23-01-2018

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Gelderland](#) 10-09-2018

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Bevoegdheidsverdeling burgerlijke rechter en strafrechter. Strafrechtelijke vervolging tegen agenten wegens doodslag; strafrechter oordeelt het noodzakelijk dat de agenten om veiligheidsredenen anoniem in strafzaak optreden. Vordering van nabestaanden in (civielrechtelijk) kort geding dat aan hen de namen van de verdachte agenten worden bekendgemaakt met het oog op uitoefening van slachtofferrechten in strafproces. Artikel 112 lid 1 Grondwet; aanvullende rechtbescherming door burgerlijk rechter. Geen plaats voor voorzieningen door burgerlijke rechter met betrekking tot procesvoering bij andere rechter.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 28-09-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:1806

Zaaknummer: 17/04026

Rechters: E.J. Numann, G. Snijders, Y. Buruma, V. van den Brink en A.E.M. Röttgering

Advocaten: C. Reijntjes-Wendenburg, J.W.H. van Wijk en G.C. Nieuwland

Wetsartikelen: 112 lid 1 Gw

RECHTSPRAAK

Cassatie-uitspraak, vervolg op PS 2018-0127, waarin hof oordeelde dat Leger des Heils Jeugdzorg & Reclassering niet onrechtmatig had gehandeld bij ondertoezichtstelling kinderen van appellant. Niet-ontvankelijkheid in cassatie: cassatieberoep is niet ingesteld op de in artikel 30 lid 1 Rv voorgeschreven wijze, te weten door indiening van een procesinleiding langs elektronische weg. Ook voldoet de procesinleiding niet aan de eisen van artikel 407 lid 3 Rv. Eiser heeft mogelijkheid om verzuimen binnen twee weken te herstellen niet benut.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 28-09-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:1786

Zaaknummer: 18/01854

Rechters: T.H. den Tanja-van Broek, C.E. du Perron en H.M. Wattendorff

Wetsartikelen: 30 lid 1 Rv en 407 lid 3 Rv

RECHTSPRAAK

Prejudiciële vragen aan Hoge Raad omtrent arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandige. Beding in polisvoorwaarden dat de mate van arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld op basis van rapportage van door de verzekeraar aangewezen deskundigen, en dat de verzekerde geacht wordt de vaststelling van de verzekeraar te hebben aanvaard als niet binnen dertig dagen bezwaar is gemaakt, is niet oneerlijk in de zin van Richtlijn 93/13/EEG betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 28-09-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:1800

Zaaknummer: 18/00989

Rechters: E.J. Numann, M.V. Polak, T.H. den Tanja-van Broek, M.J. Kroeze en H.M. Wattendorff

Advocaten: H.J.W. Alt en D.A. van der Kooij

Wetsartikelen: 392 Rv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Een 21-jarige man is veroordeeld voor het plegen van een zeer gewelddadige woningoverval waarbij hij het slachtoffer een uur lang heeft mishandeld en bedreigd. Het slachtoffer is vastgebonden geweest en heeft een pistool in zijn mond geduwd gekregen. De dader heeft een rib en de neus van slachtoffer gebroken, hem een snijwond in de rug bezorgd en slachtoffer heeft door de woningoverval het posttraumatisch stresssyndroom opgelopen. Toewijzing van € 15.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 27-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:6889

Zaaknummer: 13/665353-17

Rechters: P.P.C.M. Waarts, M.J.E. Geradts en M.M. Helmers

Advocaten: R. Lonterman

Wetsartikelen: 311 Sr, 312 Sr en 416 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Een 21-jarige man is veroordeeld voor het plegen van een zeer gewelddadige woningoverval waarbij hij het slachtoffer een uur lang heeft mishandeld en bedreigd. Het slachtoffer is vastgebonden geweest en heeft een pistool in zijn mond geduwd gekregen. De dader heeft een rib en de neus van slachtoffer gebroken, hem een snijwond in de rug bezorgd en slachtoffer heeft door de woningoverval het posttraumatisch stresssyndroom opgelopen. Toewijzing van € 15.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 27-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:6890

Zaaknummer: 13/665333-17

Rechters: P.P.C.M. Waarts, M.J.E. Geradts en M.M. Helmers

Advocaten: B.L.M. Ficq

Wetsartikelen: 311 Sr, 312 Sr en 416 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor verkrachting van minderjarige stiefdochter door haar stiefvader. Misbruik vond plaats vanaf haar dertiende tot haar achttiende. Toewijzing € 25.000 aan immateriële schadevergoeding aan slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 26-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:11478

Zaaknummer: 09/827153-18

Rechters: H.J. Doets, A.H. Bergman en B.W. Mulder

Advocaten: W.S.A.H. Croes

Wetsartikelen: 242 Sr

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Monteur bij scooterbedrijf raakt arbeidsongeschikt door een ongeval met zijn auto. Werkgever verneemt van derden dat de aanrijding opzettelijk zou zijn veroorzaakt, dat werknemer doet alsof hij arbeidsongeschikt is en dat hij dagelijks in zijn eigen bedrijf werkzaam is. Na rechercheonderzoek blijkt dat werknemer inderdaad niet arbeidsongeschikt is en hij wordt op staande voet ontslagen. Werknemer heeft ernstig verwijtbaar gehandeld en de ontbinding wordt zonder vergoeding uitgesproken.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 25-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:3616

Zaaknummer: 7012051 EJ VERZ 18-183

Rechters: A.M.S. Kuipers

Advocaten: D. Kant en D.K. Kalma

Wetsartikelen: 7:669 lid 3 sub e BW

RECHTSPRAAK

Kort geding. Eiser, die is veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien jaar, wil strafonderbreking om bij bevalling partner te kunnen zijn. Selectiefunctionaris heeft verzoek daartoe afgewezen. Die beslissing is volgens de voorzieningenrechter niet evident onredelijk. Staat heeft terecht gesteld dat niet is gebleken dat partner van eiser medisch gezien extra zorg nodig heeft voor of na de bevalling en evenmin dat zij geen hulp van derde kan krijgen. Geen onrechtmatige overheidsdaad; vordering om alsnog strafonderbreking te krijgen wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 25-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:11618

Zaaknummer: C/09/560217 / KG ZA 18/978

Rechters: G.P. van Ham

Advocaten: S.E.C. Veldhof en T.I. ten Kroode

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Sloopbedrijf aansprakelijk voor gevolgen van aan zzp'er overkomen arbeidsongeval. Bij tussenvonnis (PS 2018-0780) is overwogen dat het debat tussen partijen over een eventuele aansprakelijkheid op basis van artikel 7:658 lid 4 BW en de onderbouwing daarvan nog onvoldoende uit de verf is gekomen. Werkzaamheden zijn uitgevoerd in uitoefening van bedrijf en beroep van DGB. Geen sprake van eigen schuld en onvoldoende veiligheidsmaatregelen getroffen. Voorbeelden passende veiligheidsmaatregelen. Sloopbedrijf heeft zorgplicht geschonden en moet schade zzp'er vergoeden.

Eiser is als zzp'er in september 2014 tijdens het uitvoeren van sloopwerkzaamheden op een locatie waar een kwikcellenzaal werd ontmanteld, slachtoffer geworden van een ongeval. Hij was toen door sloopbedrijf De Grote Berg (hierna: DGB) uitgeleend aan het bedrijf dat de opdracht uitvoerde. Als gevolg van het ongeval heeft hij aan de ringvinger van zijn rechterhand letsel opgelopen. Hieraan is eiser meerdere malen behandeld. Eiser is tevens behandeld wegens psychische klachten. Eiser heeft DGB aansprakelijk gesteld voor de schade die hij als gevolg van het ongeval heeft geleden. Eiser noch DGB waren destijds voor de gevolgen van arbeidsongevallen verzekerd. Eiser vordert dat de kantonrechter voor recht verklaart dat DGB aansprakelijk is voor de gevolgen van het ongeval van eiser en vordert verder een veroordeling van DGB om aan eiser de geleden en nog te lijden schade te vergoeden. Bij tussenvonnis heeft de kantonrechter overwogen dat hij van oordeel is dat het debat tussen partijen over een eventuele aansprakelijkheid op basis van artikel 7:658 lid 4 BW en de onderbouwing daarvan nog onvoldoende uit de verf is gekomen. De kantonrechter achtte het daarom aangewezen dat beide partijen zich over de punten die in het tussenvonnis worden genoemd zullen uitlaten en iedere verdere beslissing is aangehouden.

De kantonrechter beantwoordt de vraag of de werkzaamheden zijn uitgevoerd in de uitoefening van het bedrijf en beroep van DGB, bevestigend. De kantonrechter acht het feit of DGB zelf werknemers in dienst heeft die saneringswerkzaamheden verrichten niet doorslaggevend. Het volstaat dat DGB de werkzaamheden door eigen werknemers had

kunnen laten verrichten. Voorts oordeelt de kantonrechter dat eiser voor zijn veiligheid mede afhankelijk was van DGB. Sinds begin maart 2014 heeft eiser op verschillende locaties in Nederland werkzaamheden verricht voor DGB en na enige tijd werkte hij bijna zonder uitzondering gedurende de volledige werktijd voor DGB. Onder deze omstandigheden en gelet op het beschermingskarakter van artikel 7:658 lid 4 BW is de situatie waarin eiser verkeerde in hoge mate vergelijkbaar met die waarin eiser werknemer van DGB zou zijn geweest en in een dergelijk geval kan DGB niet volstaan met de volledige verantwoordelijkheid voor eventuele veiligheidsrisico's bij de opdrachtnemer te leggen. Dit, temeer, nu DGB geen inzicht heeft verschaft in de afspraken die zij onder meer op dit punt al dan niet met de opdrachtnemer heeft gemaakt. Onder meer op het punt van de verdeling van aansprakelijkheidsrisico's had dat voor de hand gelegen.

Het eigenschuldverweer van DGB wordt door de kantonrechter verworpen. De handeling die eiser heeft uitgevoerd en waardoor het ongeval plaatsvond lijkt te moeten worden begrepen als noodzakelijk om steun te vinden bij het wegtrekken van een kabel. Dat hij zich daarbij in een gevarezone bevond is mogelijk, het is een feit van algemene bekendheid dat ook al zijn mensen op de werkvloer met gevaren bekend, zij zeker in een situatie van plotseling steun moeten zoeken niet steeds de noodzakelijke voorzichtigheid zullen betrachten. De kantonrechter is voorts van oordeel dat DGB onvoldoende zorg heeft betracht ten aanzien van veilige werkzaamheden. De kantonrechter noemt enkele maatregelen die door DGB hadden moeten worden getroffen, te weten het geven van een geluidssignaal voordat de laatste bout van het trapezium wordt losgemaakt, andere werknemers dan degene die het trapezium losmaakt achter deze laten staan en via een toolboxmeeting aandacht vragen voor de getroffen maatregelen om herhaling te voorkomen.

De conclusie van de kantonrechter is dat DGB haar zorgplicht jegens eiser heeft geschonden en dat DGB aansprakelijk is voor de gevolgen van het eiser overkomen arbeidsongeval. DGB dient daarom de schade die eiser als gevolg hiervan heeft geleden te vergoeden.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 25-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:6804

Zaaknummer: 6243437 CV EXPL 17-19245

Rechters: E.J. van der Molen

Advocaten: I.W.A. Roelandschap en I. Atar

Wetsartikelen: 7:658 lid 4 BW

RECHTSPRAAK

Vordering tot vergoeding van schade als gevolg van instorten van silo jegens partij die verbinding heeft gemaakt tussen mixer en silowand. Aansprakelijkheid is niet voldoende komen vast te staan, nu er naast de mixerverbinding nog een mogelijke oorzaak is aan te wijzen voor het instorten van de silo die voor rekening komt van eiseres/appellante. Geen plaats voor toepassing van proportionele aansprakelijkheid. Ten eerste staat de aansprakelijkheidsgrond tegenover geïntimeerde (wanprestatie) niet vast. Daarnaast zijn in dit verband geen, althans onvoldoende uitzonderlijke omstandigheden gesteld of gebleken die aanvaarding van proportionele aansprakelijkheid rechtvaardigen. Zo gaat het om materiële schade en niet om bijvoorbeeld gezondheidsschade.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 25-09-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:3958

Zaaknummer: 200.201.913_01

Rechters: E.J. van Sandick, O.G.H. Milar en R.F. Groos

Advocaten: A.M. Ubink en Ph.C.M. van der Ven

RECHTSPRAAK

Verstekzaak. Huurders vorderen smartengeld omdat zij en hun dochters langdurig ziek zijn geweest ten gevolge van schimmelvorming in de woning. Voor zover appellanten als wettelijk vertegenwoordigers van hun dochters smartengeld vorderen, zijn zij niet-ontvankelijk, omdat niet is gesteld of gebleken dat zij voor het instellen van deze rechtsvordering een machtiging van de kantonrechter hebben gekregen. Voor zover appellanten smartengeld vorderen wegens door henzelf opgelopen letsel, hebben zij hun vordering onvoldoende uitgewerkt. Hof: huurders niet-ontvankelijk in smartengeldvorderingen.

Appellanten hebben gedurende zeven jaar een woning gehuurd van Vivare. Zij hebben gedurende deze periode diverse keren bij Vivare geklaagd over vochtproblemen. Naar aanleiding daarvan heeft Vivare de spouwmuren en de kruipruimte gecontroleerd. Nadat appellanten aan het eind van hun huurperiode opnieuw hebben geklaagd over vocht- en schimmelproblemen, heeft een expert geconstateerd dat in de woning vocht- en schimmelplekken aanwezig waren. Daarna zijn appellanten een andere woning bij Vivare gaan huren. Appellanten hebben in eerste aanleg gevorderd Vivare te veroordelen om aan hen een bedrag van € 35.999,16 te betalen. Dit bedrag bestaat onder andere uit te veel betaalde huur (€ 18.480), verhuiskosten (€ 7.418,76) en immateriële schade (€ 1.000). De kantonrechter heeft enkel de gevorderde schadeposten 'verhuiskosten' (gedeeltelijk) en 'kosten in verband met het opmaken van een expertiserapport' toegewezen. Tegen dit vonnis komen appellanten op in hoger beroep.

Het hof stelt vast dat tussen partijen niet ter discussie staat dat sprake is van vocht- en schimmelvorming in de woning van appellanten en dat het bestaan van dit gebrek aan Vivare kan worden toegerekend. Met betrekking tot de immateriële schadevergoeding overweegt het hof vervolgens dat appellanten deze schadepost hebben opgevoerd omdat het hele gezin gezondheidsklachten heeft gekregen door de vocht- en schimmelproblematiek. Het hof oordeelt als volgt. Voor zover appellanten als wettelijk vertegenwoordigers van hun dochters

smartengeld vorderen in verband met aan Vivare te wijten letsel, zijn zij niet-ontvankelijk, omdat niet is gesteld of gebleken dat zij voor het instellen van deze rechtsvordering een machtiging van de kantonrechter hebben gekregen (artikelen 1:253k en 1:349 lid 1 BW). Voor zover appellanten smartengeld vorderen wegens door henzelf opgelopen letsel, hebben zij hun vordering onvoldoende uitgewerkt. Wat betreft de verhuiskosten wordt de vergoeding voor deze kosten door het hof wel volledig toegewezen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 25-09-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:8576

Zaaknummer: 200.230.783

Rechters: H.E. de Boer, F.J. de Vries en S.C.P. Giesen

Advocaten: M. Krabben-Tmim

Wetsartikelen: 1:249 lid 1 BW en 6:106 lid 1 sub b BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Werkgever vergeet een arbeidsongeschiktheidsverzekering te sluiten voor een in de Verenigde Staten gedetacheerde werknemer. Werknemer raakt arbeidsongeschikt. In het geschil zijn onder meer het gebruik van een bepaalde rekenrente en sterftetabel bij het contant maken van de toekomstige termijnen bij de schadeberekening. Het hof oordeelt dat er geen harde regels bestaan op dit punt en dat het gaat om een afweging van wat het meest passend is in het concrete geval. Het hof veroordeelt werkgever tot betaling van € 1.190.652 aan de werknemer.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 25-09-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:2323

Zaaknummer: 200.160.197/01

Rechters: C.A. Joustra, M.J. van der Ven en A.G. van Marwijk Kooy

Advocaten: M.P.A. Bos en J. van der Hel

Wetsartikelen: 6:97 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft een verpleegkundige van de ambulancedienst in het gezicht geslagen, waardoor het slachtoffer een gebroken linkerjukbeen opliep. Toewijzing € 800 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer. Het is niet zo dat een verpleegkundige van de ambulancedienst meer zou moeten kunnen incasseren vanwege zijn beroepsrisico en daarom slechts aanspraak zou kunnen maken op een lagere schadevergoeding dan de medewerker van een woningbouwvereniging. Vergelijking met andere zaak gaat daarom niet op.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 25-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:3491

Zaaknummer: 08-730150-18

Rechters: M.I. van Meel, F.H.W. Teekman en M.A.H. Heijink

Advocaten: M. van Leussen

Wetsartikelen: 302 Sr

RECHTSPRAAK

Opzet tot misleiding bij schademelding is vooralsnog niet komen vast te staan. Rapport ongevalanalyse is onvoldoende duidelijk, immers slechts een ‘ruwe schets’, geen metingen verricht. Ook bijkomende omstandigheden wijzen niet zonder meer op opzet tot misleiding.

Appellant heeft een aansprakelijkheidsverzekering bij geïntimeerde. Appellant heeft een schademelding gedaan na een aanrijding met een ander voertuig. Dit voertuig was eigendom van betrokkene. Appellant zou op de bewuste datum en plek de auto van betrokkene, die op een voorrangsweg reed, over het hoofd hebben gezien toen hij, appellant, van rechts die voorrangsweg opreed. Geïntimeerde heeft in verband met het gemelde ongeval een schade-uitkering gedaan aan appellant. In deze zaak vordert geïntimeerde de veroordeling van appellant tot betaling van het bedrag van de schade-uitkering en de kosten die zij heeft gemaakt om een onderzoek in te stellen naar het ongeval. Aan deze vordering heeft geïntimeerde ten grondslag gelegd dat na uitkering van de schade voldoende is gebleken dat deze schade opzettelijk is veroorzaakt. Er is sprake van opzet tot misleiden en daarmee van fraude, aldus geïntimeerde. Appellant is dan ook gehouden tot terugbetaling.

Het hof overweegt dat geïntimeerde het bewijs dat er sprake is geweest van opzet tot misleiding bij appellant niet heeft geleverd. Hierbij let het hof mede op de gemotiveerde betwisting door appellant van de juistheid van (de inhoud van) het expertiserapport en van de door geïntimeerden mede aan haar vordering ten grondslag gelegde bijkomende omstandigheden. Vast staat immers dat de in het expertiserapport gemaakte schets van de voorgedane situatie, slechts een ruwe schets is. Mathematische zekerheid over de precieze hoek waarin men elkaar zou hebben geraakt en over de exacte plek op de weg op het moment van de botsing kan uit die schets niet worden afgeleid. Dat beide voertuigen met elkaar in botsing zijn geweest staat op grond van het rapport wel vast. Zonder duidelijke uitleg en toelichting, die ontbreken in het rapport, kan niet worden vastgesteld dat uit die door de expert omschreven schade zou moeten of kunnen blijken dat het ongeval niet kan hebben plaatsgevonden op de wijze zoals door appellant in het schadeangifteformulier is vermeld.

Geïntimeerde heeft zich, behalve op het rapport, ook beroepen op een aantal bijkomende

omstandigheden die in haar visie zouden duiden op een opzet tot misleiding en fraude. Het hof overweegt over die bijkomende omstandigheden als volgt. Voor zover deze omstandigheden alleen betrokkene betreffen kunnen zij niet een-op-een ten nadele van appellant worden gebruikt ter onderbouwing van de beweerde opzet tot misleiding van geïntimeerde bij appellant. Dat appellant en betrokkene elkaar voorafgaand aan de botsing kenden, blijkt uit niets. Het feit dat zowel appellant als betrokkene in het verleden beiden afzonderlijk betrokken zijn geweest bij een ongeval met dezelfde derde moge opvallend zijn, maar betekent in het licht van het voorgaande nog niet dat daarom de onderhavige schademelding frauduleus zou zijn geweest. Ook het enkele feit dat het ongeval zou hebben plaatsgevonden op een overzichtelijke kruising hoeft naar het oordeel van het hof nog geen ondersteuning te bieden aan de stelling van geïntimeerde dat er sprake is geweest van 'een opzet-aanrijding'. Het hof zal geïntimeerde het bewijs van haar stellingen opdragen en de zaak hiertoe naar de rolzitting verwijzen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 25-09-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:3962

Zaaknummer: 200.209.681_01

Rechters: J.I.M.W. Bartelds, E.H. Schulten en G.J.S. Bouwens

Advocaten: G.S. de Haas en D.D. Markvoort

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling ter zake van belaging en smaadschrift jegens ex-vriendin. Slachtoffer ondervindt nog dagelijks gevolgen van het verspreiden van de foto's en de belastende berichten die door de verdachte aan haar, haar familie, haar bekenden en haar collega's zijn verstuurd. In een kleine gemeenschap als Curaçao heeft de verspreiding van dergelijke berichten grote impact. Gevorderde immateriële schadevergoeding (€ 3.000) dan ook volledig toewijsbaar.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 24-09-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:3957

Zaaknummer: 20-003587-16

Rechters: H.A.W. Vermeulen, K. van der Meijde en K.J. van Dijk

Wetsartikelen: 261 Sr en 285b Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor verkrachting door slachtoffer (een studente die in het donker naar huis fietste) te achtervolgen, van haar fiets te trekken en haar vervolgens oraal te verkrachten, waarbij dusdanig geweld is gebruikt dat slachtoffer nekletsel heeft opgelopen. Toewijzing € 12.000 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 24-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:3477

Zaaknummer: 08-910006-18

Rechters: C.C.S. Bordenga-Koppes, P.M.F. Schreurs en M.I. van Meel

Advocaten: A.J.M. Bommer

Wetsartikelen: 242 Sr en 246 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling wegens poging tot doodslag, poging tot moord, verkrachting, feitelijke aanranding van de eerbaarheid en wettelijke vrijheidsberoving. Al deze feiten heeft verdachte gepleegd jegens zijn vriendin. Volledige toewijzing immateriële schadevergoeding aan slachtoffer: € 60.000.

In deze zaak heeft verdachte zich schuldig gemaakt aan poging tot doodslag door zijn vriendin op straat met een mes meerdere malen in het gezicht en de hals te steken. Tevens heeft hij zich schuldig gemaakt aan poging tot moord door zijn vriendin in de woning met een mes in de hals/keel en nek te snijden en meermalen de keel/hals van zijn vriendin dicht te knijpen. Dat zijn vriendin niet is komen te overlijden is een gelukkige omstandigheid die geenszins aan verdachte te danken is. Daarnaast heeft verdachte zich schuldig gemaakt aan zedenmisdrijven, te weten verkrachting van zijn vriendin en feitelijke aanranding van de eerbaarheid. De rechtbank overweegt dat zedenmisdrijven ernstige strafbare feiten zijn. Verdachte heeft door het plegen van deze feiten misbruik gemaakt van het vertrouwen van het slachtoffer en inbreuk gemaakt op haar lichamelijke en geestelijke integriteit. Ook heeft verdachte zijn vriendin een tijdlang in zijn woning van haar vrijheid beroofd en beroofd gehouden. Zij heeft enorme doodsangsten uitgestaan. De rechtbank overweegt dat het geweld en de bedreigingen een grote indruk op haar moeten hebben gemaakt. Slachtoffers van dit soort ernstige feiten ondervinden daar vaak nog jarenlang last van en de herinnering eraan hindert hen in hun dagelijks bestaan. Zeker wanneer – zoals in de onderhavige zaak – gedurende een aantal uren bovenstaande delicten gecombineerd worden begaan kan het een verwoestende uitwerking hebben op iemands leven. Daarnaast is gebleken dat de feiten ook bij de kinderen van het slachtoffer diepe sporen hebben achtergelaten.

Het slachtoffer voegt zich als benadeelde partij in het strafproces en vordert € 60.000 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank wijst deze vordering volledig toe en overweegt hiertoe als volgt. De bewezenverklarde feiten hebben een enorme, bijna niet voor te stellen impact op het slachtoffer gehad. Zij moet op diverse momenten in die nacht hebben gedacht dat zij haar dierbaren nooit meer zou zien en dat zij het geweld van verdachte niet zou overleven. Het ligt in de verwachting dat zij nog jarenlang de gevolgen hiervan zal moeten

dragen. De slachtofferverklaring is daar heel duidelijk over en de rechtbank heeft geen enkele reden om daaraan te twijfelen. De hoogte van het gevorderde bedrag past bij de ernst van dit leed en is daarom toewijsbaar.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 24-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2018:4643

Zaaknummer: 01/865000-18

Rechters: E.M. Vermeulen, W.F. Koolen en C.M. Zandbergen

Advocaten: Klaver

Wetsartikelen: 242 Sr, 246 Sr, 282 Sr, 287 Sr en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Moeder stelt zichzelf in privé aansprakelijk voor het ernstig traumatische schedel- en hersenletsel dat haar zesjarige dochter heeft opgelopen door een trap van een paard. De rechtbank acht het gevaar en de voorzienbare gevolgen van het ongeval zo ernstig en de veiligheidsmaatregel van de moeder tegen dit gevaar zodanig inadequaat dat het nalaten van moeder zo onzorgvuldig wordt geacht dat zij daarmee in redelijkheid niet had kunnen volstaan en acht de moeder daarom aansprakelijk voor de schade.

Moeder en haar zesjarige dochter waren op bezoek bij vrienden die nabij een boerderij wonen. In de buurt van de boerderij stonden twee paarden in een weiland. De dochter wilde samen met een vijfjarige jongen een appel gaan voeren aan de paarden. De ouders gaven toestemming en drukten de kinderen tot tweemaal op het hart om niet bij de paarden in het weiland te klimmen. De zesjarige dochter heeft dit toch gedaan en is door een van de paarden tegen haar hoofd getrapt. Door de trap heeft zij ernstig traumatisch schedel- en hersenletsel opgelopen. Het kind heeft verlamingsverschijnselen, oogklachten, cognitieve klachten en kan niet meer spreken en niet meer normaal eten. De moeder stelt in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar dochter zowel de eigenaar van het paard als zichzelf in privé aansprakelijk.

De aansprakelijkheid van de eigenaar van het paard kan niet worden gevestigd in de deelgeschilprocedure.

De rechtbank overweegt dat een ouder enerzijds de zorg en de verantwoordelijkheid voor de veiligheid van het kind heeft en uit dien hoofde de plicht heeft het kind te behoeden voor gevaar. Een ouder dient anderzijds de ontwikkeling van de persoonlijkheid te bevorderen en meer in het algemeen, het kind op te voeden. Daarbij past dat een ouder het kind de nodige vrijheid en zelfstandigheid gunt, zodat het kind zich ook kan ontwikkelen. Daarbij zal het kind onvermijdelijk welbewust aan risico's moeten worden blootgesteld. Het is in de eerste plaats aan de ouder om, aan de hand van zijn visie op opvoeding en het karakter en de leeftijd van

het kind, te bepalen welke risico's wel en welke niet meer aanvaardbaar zijn. De keuze van de ouder kan wel onrechtmatig zijn jegens het kind.

Ter invulling van de zorgvuldigheidsnorm van artikel 6:162 lid 2 BW kan niet getoetst worden aan de algemene gezichtspunten voor gevaarstelling en dient ruimte te worden gelaten voor een persoonlijke ouderlijke afweging. De drempel voor aansprakelijkheid is verhoogd. De moeder heeft haar dochter welbewust blootgesteld aan het risico dat aan de paarden inherent was in de verwachting dat zij dat gevaar – zonder nader toezicht, met de herhaalde instructie – beteugeld had. Het was goed te voorzien dat de (herhaalde) instructie niet zou leiden tot gedrag waardoor het gevaar zou worden vermeden. De rechtbank acht het gevaar en de voorzienbare gevolgen van het ongeval zo ernstig en de veiligheidsmaatregel van de moeder tegen dit gevaar zodanig inadequaat dat het nalaten van moeder zo onzorgvuldig wordt geacht dat zij daarmee in redelijkheid niet had kunnen volstaan. Zij kon de verantwoordelijkheid van de ernstig bedreigde veiligheid van haar dochter niet volledig in handen geven van haar zesjarige dochter, maar had zelf op die daadwerkelijke naleving van haar instructie moeten toezien. De rechtbank verklaart voor recht dat de moeder aansprakelijk is voor de schade van haar dochter.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 10-09-2018

Zaaknummer: C/05/329203 / HA RI(17-292 /103 / 512

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor openlijke geweldpleging en poging tot zware mishandeling van 70-jarige man door meerdere malen tegen het hoofd en lichaam te schoppen met bloeduitstortingen in het gezicht tot gevolg. De rechtbank overweegt dat een immateriële schadevergoeding van € 2.000 billijk is.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 07-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:6660

Zaaknummer: 13/701878-17

Rechters: W.M.C. van den Berg, C.P.E. Meewisse en E.G. Fels

Advocaten: I.R. Rigter

Wetsartikelen: 141 Sr en 302 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het plegen van ontuchtige handelingen met buurjongentje dat jonger was dan 12 jaar op het moment van het misbruik waarbij het lichaam van het slachtoffer seksueel is binnengedrongen. Toewijzing van € 5.000 aan immateriële schadevergoeding. Het hof merkt tevens op dat de aanvangsdatum voor de looptijd van de wettelijke rente bij de vordering tot schadevergoeding kan verschillen bij de materiële schade en de immateriële schade. De immateriële schade is ontstaan vanaf de aanvang van de bewezenverklaarde periode en in de loop van die periode en daarom is gekozen voor de aanvangsdatum van de periode als ingangsdatum van de wettelijke rente.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 06-09-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:2530

Zaaknummer: 22-000320-18

Rechters: J.A.C. Bartels, A.S.I. van Delden en A.M. Hol

Wetsartikelen: 244 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor zware mishandeling door slachtoffer een trap tegen het hoofd te geven met ernstig hoofd- en hersenletsel tot gevolg. Toewijzing € 50.000 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer. Tevens toewijzing schadeposten ziekenhuisdaggeldvergoeding, medische kosten, reiskosten, kosten opvragen medische informatie en reeds geleden inkomensverlies. Wat betreft het toekomstig verlies aan arbeidsvermogen is het hof met de rechtbank van oordeel dat de behandeling daarvan een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 31-08-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:3373

Zaaknummer: 23-003422-17

Rechters: J. Piena, N.A. Schimmel en A.P.M. van Rijn

Wetsartikelen: 302 Sr

RECHTSPRAAK

Georgische politicus doet op tv en internet uitlatingen over een Georgische zakenman, die zich beroept op aantasting van zijn recht op eer en goede naam. De voorzieningenrechter herhaalt dat het van groot belang is om in het kader van een politiek debat beweerdelijke misstanden aan de orde te stellen die de kern van een democratische rechtsstaat raken. Dat de door de politicus geuite beschuldigingen excessief zijn, is in het kader van dit kort geding niet aannemelijk geworden en noopt tot nader onderzoek.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 31-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2018:5109

Zaaknummer: C/02/346043 / KG ZA 18-366

Rechters: L.W. Louwerse

Advocaten: G. te Winkel en O. Hammerstein

Wetsartikelen: 8 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Ambtenaar werkzaam als senior penitentiair inrichtingswerker loopt door onjuist uitgevoerde techniek bij een IBT-training ernstig nekletsel en zware concentratiestoornissen op en stelt de Staat aansprakelijk voor de geleden en nog te lijden schade. Voor zover de ambtenaar zich beroept op schending van artikel 7:658 BW (werkgeversaansprakelijkheid), geldt dat hij de bestuursrechtelijke rechtsgang had moeten volgen. Van een kwalitatieve aansprakelijkheid van de Staat voor schade ingevolge artikel 6:170 BW is geen sprake, nu er onvoldoende feiten zijn op grond waarvan kan worden vastgesteld dat een collega van de ambtenaar een fout heeft gemaakt, die als onrechtmatige gedraging jegens hem kan worden gekwalificeerd.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 29-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:11415

Zaaknummer: C/09/532822 / HA ZA 17-541

Rechters: M.C. van Ritsema Eck-van Drempt

Advocaten: F.C. Schirmeister en P.J.S. den de Jong-van Bogaard

Wetsartikelen: 7:658 BW en 6:170 BW

RECHTSPRAAK

Geen schadevergoeding voor vertrokken ambtenaar bij gemeente. Het causaal verband tussen het onderzoeksrapport enerzijds en de door hem gestelde schade door het vertrek bij de gemeente en niet kunnen vinden van een andere functie anderzijds, ontbreekt.

Een onderzoeks- en adviesbureau op het gebied van integriteit van het openbaar bestuur (BING) heeft onderzoek gedaan binnen een gemeente naar mogelijke tekortkomingen in het professioneel handelen van de toenmalige burgemeester, de integriteit van de ambtelijke organisatie en de effectiviteit van de klokkenluidersregeling. In het uitgebrachte rapport heeft BING zich uitgelaten over verklaringen van eiser in zijn functie als clustermanager Dienstverlening. Over het rapport is in diverse media uitgebreid bericht. Eiser en gemeente hebben vervolgens een vaststellingsovereenkomst getekend betreffende het eervol ontslag van eiser. Eiser vordert € 832.557 schadevergoeding van BING, omdat BING onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld waardoor eiser in zijn eer en goede naam is geschaad. Tevens vordert eiser dat BING een rectificatiebericht op haar website plaatst.

De rechtbank oordeelt als volgt. Op grond van de tussen de gemeente en BING bestaande overeenkomst van opdracht rust op BING jegens de gemeente de wettelijke plicht om bij haar werkzaamheden de zorg van een goed opdrachtnemer in acht te nemen (artikel 7:401 BW). Voor de beantwoording van de vraag of BING is tekortgeschoten in deze zorgplicht, is bepalend of zij heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam onderzoeksbureau mag worden verwacht. Voor de beantwoording van de vraag of BING met haar uitlatingen in het rapport onrechtmatig jegens eiser heeft gehandeld geldt een andere norm. Deze vraag ligt in het spanningsveld tussen het grondwettelijk en verdragsrechtelijk verankerde recht op vrijheid van meningsuiting (artikel 7 Grondwet en artikel 10 EVRM) en het door artikel 6:162 BW beschermde recht van eiser om niet te worden blootgesteld aan uitingen die, door daarin geuite ongefundeerde of lichtvaardige verdachtmakingen, inbreuk maken op zijn eer en goede naam, respectievelijk op zijn recht op bescherming daarvan (vergelijk ook artikel 8 EVRM).

Toegespitst op deze zaak acht de rechtbank onder meer relevant dat de opdracht is verstrekt

aan een bureau, dat zich profileert als deskundig op het gebied van integriteitsonderzoeken en de opdracht mede betrekking had op het vaststellen van de integriteit van de ambtelijke organisatie, waarvan eiser onderdeel uitmaakt. Dat laatste maakt eiser in zoverre dus direct betrokken bij het onderzoek. Dit heeft tot gevolg dat BING tegenover eiser eveneens een bepaalde, bij een dergelijk onderzoek passende, mate van zorgvuldigheid in acht diende te nemen. Naar het oordeel van de rechtbank ontbreekt echter het causale verband tussen het rapport van BING met een aantal voor eiser kritische beoordelingen en de door eiser gestelde schade veroorzaakt door zijn vertrek bij de gemeente en het niet kunnen vinden van een andere functie. Reeds daarom moeten de vorderingen van eiser worden afgewezen en kan het antwoord op de vraag of BING met haar rapport onrechtmatig jegens eiser heeft gehandeld in het midden blijven.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:4748

Zaaknummer: C/16/441195 / HA ZA 17-512 en C/16/450284 / HA ZA 17-774

Rechters: A.J. Reitsma, J.J.M. De Laat en C.S.K. Fung Fen Chung

Advocaten: A.J.C. van Bommel en F. Arts

Wetsartikelen: 7:401 BW, 7 Gw, 6:162 BW, 10 EVRM en 8 EVRM

RECHTSPRAAK

Appellant is in verzekering gesteld op verdenking van wederrechtelijke vrijheidsberoving en bedreiging. Appellant is vervolgens vrijgesproken ten aanzien van deze feiten. Appellant vordert onder andere immateriële schadevergoeding en schadevergoeding wegens gemis aan inkomen. Aan het onschuld criterium is echter niet snel voldaan, zo ook niet in deze zaak. Onschuld van appellant moet blijken uit het strafvonnis of anderszins uit de stukken van het strafdossier en dat is in deze zaak niet het geval. Geen onrechtmatige overheidsdaad.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 17-07-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:2472

Zaaknummer: 200.212.252/01

Rechters: E.M. Dousma-Valk, S.A. Boele en A. Muilwijk-Schaaij

Advocaten: P.J.A. van de Laar en G.C. Nieuwland

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Tussenuitspraak in zaak over eventuele aansprakelijkheid van sloopbedrijf voor gevolgen van bedrijfsongeval zzp'er. Debat tussen partijen over een eventuele aansprakelijkheid op basis van artikel 7:658 lid 4 BW en de onderbouwing daarvan is nog onvoldoende uit de verf gekomen. Voor einduitspraak, zie PS 2018-0778.

Eiser is als zzp'er in september 2014 tijdens het uitvoeren van sloopwerkzaamheden op een locatie waar een kwikcellenzaal werd ontmanteld, slachtoffer geworden van een ongeval. Hij was toen door sloopbedrijf De Grote Berg (hierna: DGB) uitgeleend aan het bedrijf dat de opdracht uitvoerde. Als gevolg van het ongeval heeft hij aan de ringvinger van zijn rechterhand letsel opgelopen. Hieraan is eiser meerdere malen behandeld. Eiser is tevens behandeld wegens psychische klachten. Eiser heeft DGB aansprakelijk gesteld voor de schade die hij als gevolg van het ongeval heeft geleden. Eiser noch DGB waren destijds voor de gevolgen van arbeidsongevallen verzekerd.

Eiser vordert dat de kantonrechter voor recht verklaart dat DGB aansprakelijk is voor de gevolgen van het ongeval van eiser en vordert verder een veroordeling van DGB om aan eiser de geleden en nog te lijden schade te vergoeden.

De kantonrechter overweegt als volgt. De te beantwoorden vraag is of DGB op grond van (primair) artikel 7:658 lid 1 en 2 BW dan wel (subsidiair) op grond van artikel 7:658 lid 4 BW aansprakelijk is voor de gevolgen van het ongeval dat eiser is overkomen. De kantonrechter moet daarom beoordelen of eiser ten tijde van het ongeval op basis van een arbeidsovereenkomst zijn werkzaamheden voor DGB uitvoerde. De kantonrechter is van oordeel dat dat niet het geval is. De werkzaamheden werden bij een derde uitgevoerd zonder dat er een directe gezagsverhouding met DGB bestond. DGB is daarom niet aansprakelijk voor de gevolgen van het ongeval op grond van artikel 7:658 lid 1 en 2 BW. Wat betreft de subsidiaire grondslag is de kantonrechter van oordeel dat het debat tussen partijen over een eventuele aansprakelijkheid op basis van artikel 7:658 lid 4 BW en de onderbouwing daarvan nog onvoldoende uit de verf is gekomen. Dit is in hoofdzaak een gevolg van het feit dat DGB eerst ter zitting verweer heeft gevoerd tegen de subsidiaire grondslag van de vordering. Eiser

heeft, na de betwisting daarvan door DGB, ten aanzien van de kwestie of de werkzaamheden zijn uitgevoerd in de uitoefening van het bedrijf en beroep van DGB onder meer verwezen naar de vermelding van de bedrijfsactiviteiten van DGB in het handelsregister. Bescheiden waarin dit wordt onderbouwd zijn echter niet overgelegd. Verder is onduidelijkheid blijven bestaan over de vraag hoe DGB feitelijk al dan niet invloed heeft gehad op de werkomstandigheden van eiser ten tijde van het ongeval en op de toentertijd daarmee verband houdende veiligheidsrisico's. Ten slotte hebben partijen uiteenlopende informatie verstrekt over de betekenis van voorhanden zijnde VCA-certificaten. De kantonrechter verwijst de procedure dan ook naar de rol en iedere verdere beslissing wordt aangehouden.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 23-01-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:6802

Zaaknummer: 6243437 CV EXPL 17-19245

Rechters: E.J. van der Molen

Advocaten: I.W.A. Roelandschap en I. Atar

Wetsartikelen: 7:658 lid 4 BW